

ארגון רבני צהר
היהדות של כולנו

"לעשות אותם ימי משתה ושמחה
ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים"

מגילת אסתר

לפורים

לע"נ ד"ר אריה (ליאון) קרוניץ ז"ל

חג פורים הוא החג הכי שמח, וגם החג הכי מאחד. הכי של כולנו.

בפורים אפשר להרגיש שאנחנו משפחה יהודית אחת גדולה: צעירים ומבוגרים, חילונים וחרדים, גברים ונשים, מכל העדות ומכל התפוצות. קוראים ביחד את הסיפור המופלא של מגילת אסתר ומתחברים זה לזה במנות שאנו שולחים איש לרעהו. אופיו של חג פורים ממחיש לנו שוב, שאנחנו תמיד איש בשביל רעהו בכל זמן ובכל מקום.

אנחנו שמחים שבאתם גם אתם לחגוג איתנו את חג הפורים ולהיות חלק מחוויה משמעותית של שמחה ואחדות.

שנה את
התאריך
יום ראשון, ה' סיון, 16.5.21
תיקנו ליל שבועות
לכאנא!

ברכות לפני מקרא המגילה

ברוך אתה יי-א-להינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מקרא מגילה.

ברוך אתה יי-א-להינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

ברוך אתה יי-א-להינו מלך העולם שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה

לע"ו ד"ר אריה (ליאון) קרוניץ ז"ל

ד"ר אריה (ליאון) קרוניץ נולד ב-1917 בקלצק פולין ונפטר בשנת 1985 במונטריאול, קנדה. בצעירותו התחנך בישיבה תורנית, ואח"כ סיים את לימודיו האקדמאים כדוקטור לחינוך יהודי. ד"ר קרוניץ הקדיש את חייו לעם היהודי ולמדינת ישראל כמחנך מוביל, כמנהיג ציוני וכפעיל בקהילה היהודית, וחייו היוו דוגמה לגישור בין כל חלקי העם. הוא היה פעיל במגוון רחב של ארגונים יהודיים וציוניים, מתוך אמונה שזהו אמצעי חיוני לאיחוד כל יהודי קנדה הציוניים, דתיים וחילוניים, ימין ושמאל כאחד. הוא האמין בדבקות כי יותר מרכיבי זהות מחברים בינינו כיהודים מאלו המפרידים בינינו. ד"ר קרוניץ כיהן במספר תפקידי מפתח בקהילה היהודית, ביניהם בפדרציה הציונית של קנדה, בהסתדרות הציונית העולמית ובקונגרס היהודי העולמי. הוא היה אישיות מוערכת בקרב רבים ממנהיגי האומה, והללו נעזרו בו, בחוכמתו ובתבונתו, בעיקר בכל הנוגע לקשרים עם יהדות התפוצות. בנוסף למחויבותו הגדולה לקהילה ולעם היהודי, ד"ר קרוניץ היה איש משפחה מסוקה, שהנאתו הגדולה ביותר הייתה לבלות בחיק הקרובים החשובים לו.

פרק א

א וַיְהִי בַיּוֹם אֲחַשְׁרוּזִשׁ: הוּא אֲחַשְׁרוּזִשׁ, הַמֶּלֶךְ מֵהַדּוֹ וְעַד-פּוֹשׁ--שִׁבְעַת עֶשְׂרִים וּמֵאָה, מְדִינָה. ב בַּיָּמִים, הָהֵם--כְּשֶׁבַת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁרוּזִשׁ, עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ, אֲשֶׁר בְּשׁוֹשַׁן הַבֵּירָה. ג בְּשַׁנַּת שְׁלוֹשׁ, לְמַלְכוֹ, עָשָׂה מִשְׁתָּה, לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו: חֵיל פָּרֶס וּמְדֵי, הַפְּרָתָמִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת--לְפָנָיו. ד בַּהֲרֵאתוֹ, אֶת-עֶשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, וְאֶת-יָקָר, תַּפְאֶרֶת גְּדוֹלָתוֹ; יָמִים רַבִּים, שָׂמוּנִים וּמֵאֶת יוֹם. ה וּבְמִלּוֹאת הַיָּמִים הָאֵלֶּה, עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל-הָעַם הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשַׁן הַבֵּירָה לְמַגְדוֹל וְעַד-קֶטֶן מִשְׁתָּה--שִׁבְעַת יָמִים: וּבַחֲצֵר גַּנַּת בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ. ז חוּר כַּרְפֶּס וְתַכְלֵת, אָחוּז בַּחֲבָלִי-בוּץ וְאַדְגָּמָן, עַל-גְּלִילֵי כֶסֶף, וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ; מִטּוֹת זָהָב וְכֶסֶף, עַל רַצְפַּת בַּהֵט-וְשֵׁשׁ--וְרַד וְסַחֲרֵת. ח וְהִשְׁקוֹת בְּכֵלֵי זָהָב, וְכֵלִים מְכֻלִּים שׁוֹנִים; וַיִּין מַלְכוּת רַב, כִּיֵּד הַמֶּלֶךְ. ט וְהִשְׁתִּיחָה כְּדָת, אֵין אֲנִס: כִּי-כֵן יָסַד הַמֶּלֶךְ, עַל כָּל-רַב בֵּיתוֹ--לְעִשׂוֹת, כְּרִצּוֹן אִישׁ-וְאִישׁ. (ס) ט גַּם וְשִׁתֵּי הַמֶּלֶכָה, עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים--בֵּית, הַמַּלְכוּת, אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אֲחַשְׁרוּזִשׁ. י בַּיּוֹם, הַשְּׁבִיעִי, כָּטוֹב לֵב-הַמֶּלֶךְ, בֵּינָן--אָמַר לְמַהוּמָן בִּזְתָא חַרְבּוֹנָא בְּגַתָא וְאַבְגָּתָא, זַתֵּר וְכַרְפֶּס, שִׁבְעַת הַסְּרִיסִים, הַמְּשֻׁרְתִים אֶת-פָּנָיו הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁרוּזִשׁ. יא לְהַבִּיא אֶת-נִשְׁתֵּי הַמֶּלֶכָה, לְפָנָיו הַמֶּלֶךְ--בְּכַתֵּר מַלְכוּת: לְהַרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת-יַפְיָה, כִּי-טוֹבֵת מְרָאָה הִיא. יב וְתַמְאֵן הַמֶּלֶכָה וְשִׁתֵּי

נעים להכיר: אתשוורוש

מטת מצולצם הכנסה למקומים בלבד

גם לנשים מגיע מטתה

אתשוורוש דורש מהמלכה וטת להגיע ולהראות לכולם מי הכי יפה בעיר. וטת מסרבת - קץ הטוב'נזם

ייחודו של פורים

- החג נחוג בזכות תושייתו של אסתר המלכה.
- זהו החג היחיד בלוח השנה העברי שפוצל לשני ימים: הרוב חוגגים ב"ד באדר ובערים שהיו מוקפות חומה בזמן יהושע בן נון, חוגגים בט"ו אדר.
- בסיפור המגילה ניתן לראות את החשיבות של אחדות העם בעתות צרה, מרכזיות השמחה בחיינו כיחידים וכעם, והצורך לומר תודה על ניסים ונפלאות - גלויים ונסתרים - שפוקדים את חיינו.
- רעיון נוסף שמתגלה במגילה הוא שמאחורי כל השתלשלות הסיפור עומד ה' בצורה נסתרת. שמו של ה' אינו מופיע במגילה כלל, אך הוא שוזר את עלילות החיים מאחורי הקלעים.

הידעת?

"משלוח מנות איש לרעהו"

במגילה מסופר שהיהודים בממלכת אחשורוש שלחו: משלוח מנות איש לרעהו" (ט, יט)

משלוח המנות מבטא אחדות ורכות ובעיקר נתינה. בטבענו אנו אוהבים לקבל ולקבל וחושבים שכל שנקבל יותר נהיה מאושרים יותר, אולם כאשר חושבים מעט יותר לעומק, מגלים שיש שמחה בנתינה, המשתווה ואף עולה לעיתים על שמחת הקבלה. הנתינה מאפשרת לאדם להשתחרר מאנוכיותו, להפתח והתחבר לאחר.

תנות לאביונים

בפורים נוהגים להעניק מתנות לאביונים, הדבר מרגיל אותנו לשלב בכל שמחה שאנו חוגגים גם את הזולת. שעת אושר מזמינה אותנו לזכור את מי שאין ביכולתו לחגוג, ולאפשר גם לו להיות שמח

התעלצות מלכותית תחופה - מה עושים?!

זכר הדין על וטת: הדמה גאון פגיעה בכבוד המלך

לבוא בדבר המלך, אשר ביד הסריסים; ויקצף המלך מאד, וחמתו בערה בו. (ס) ויאמר המלך, לחכמים ידעי העתים: כי-כן, דבר המלך, לפני, כל-ידעי דת ודין. יד והקרב אליו, פרשנא שתר אדמתא תרשיש, מרס מרסנא, ממויכן--שבעת שרי פרס ומדי, ראוי פני המלך, הישבים ראשנה, במלכות. טו כדת, מה- לעשות, במלכה, ושתי--על אשר לא-עשתה, את-מאמר המלך אחשורוש, ביד, הסריסים. (ס) ויאמר מומכן (ממויכן), לפני המלך והשרים, לא על-המלך לבדו, ענתה ושתי המלכה: כי על-כל-השרים, ועל-כל-העמים, אשר בכל-מדינות המלך אחשורוש. יז כי-יצא דבר-המלכה על-כל-הנשים, להבזות בעליהן בעיניהן; באמר, המלך אחשורוש אמר להביא את-ושתי המלכה לפני--ולא-באה.

יח והיום הזה תאמרנה שרות פרס-ומדי, אשר שמעו את-דבר המלכה, לכל, שרי המלך; וכדי, ביוון וקצף. יט אם-על-המלך טוב, יצא דבר-מלכות מלפניו, ויכתב בדתי פרס-ומדי, ולא יעבור: אשר לא-תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש, ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה. כ ונשמע פתגם המלך אשר-יעשה בכל-מלכותו, כי רבה היא; וכל-הנשים, יתנו יקר לבעליהן--למגדול, ועד-קטן. כא וייטב, הדבר, בעיני המלך, והשרים; ויעש המלך, בדבר ממויכן. כב וישלח ספרים, אל-כל-מדינות המלך--אל-מדינה ומדינה ככתבה, ואל-עם ועם כלשונו: להיות כל-איש שדר בביתו, ומדבר כלשון עמו. (ס)

פרק ב

א אחה, הדברים האלה, בשנה, חמת המלך אחשורוש--זכר את-ושתי ואת אשר-עשתה, ואת אשר-נגזר עליה. ב ויאמרו נערי-המלך, משרתיו: יבקשו למלך נערות בתולות, טובות מראה. ג ויפקד המלך פקידים, בכל-מדינות מלכותו, ויקבצו את-כל-נערה-בתולה טובת מראה אל-יד הגא סרים המלך שמר הנשים; ונתון, תמרוקיהן. ד והנערה, אשר תיטב בעיני המלך--תמלך תחת ושתי; וייטב הדבר בעיני המלך, ויעש כן. (ס) ה איש יהודי, היה בשושן הבירה; ושמו מרדכי, בן יאיר בן-שמעי בן-קיש--איש ימיני. ו אשר הגלה, מירושלים, עם-הגלה אשר הגלתה, עם יכניה מלך-יהודה--אשר הגלה, נבוכדנצר מלך בבל; ויהי אמן את-הדסה, היא אסתר בת-דוד--כי אין לה, אב ואם; והנערה יפת-

המלך מתחרט על סילוק וטת ומכרז על תחרות מלכת היופי

נעים להכיר: מרדכי ואסתר

אסתר נלקחת לתחרות ושומרת על זכות העתיקה בנוגע למוצאה

תאה, וטובת מראה, ובמות אביה ואמה, לקחה מרדכי לו לבת. ה ויהי, בהשמע דבר-המלך ודתו, ובהקבץ נערות רבות אל-שושן הבירה, אל-יד הגי; ותלקח אסתר אל-בית המלך, אל-יד הגי שמר הנשים. ט ותיטב הנערה בעיניו, ותשא חסד לפניו, ויבהל את-תמרוקיה ואת-מנותה לתת לה, ואת שבע הנערות הראיות לתת-לה מבית המלך; וישנה ואת-נערוותיה לטוב, בית הנשים. י לא-הגידה אסתר, את-עמה ואת-מולדתה: כי מרדכי צוה עליה, אשר לא-תגיד. יא ובכל-יום ויום--מרדכי מתהלך, לפני חצר בית-הנשים: לדעת את-שלוש אסתר, ומה-יעשה בה. יב ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל-המלך אחשורוש, מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש--כי כן ימלאו, ימי מרוקיהן: ששה חדשים, בשמן המה, וששה חדשים בבשמים, ובתמרוקי הנשים. יג ובה, הנערה באה אל-המלך--את כל-אשר תאמר ינתן לה, לבוא עמה, מבית הנשים, עד-בית המלך. יד בערב היא באה, ובבקר היא שבה אל-בית הנשים שני, אל-יד שעשגו סרים המלך, שמר הפילגשים: לא-תבוא עוד אל-המלך, כי אם-חפץ בה המלך ונקראה בשם. טו ובהגיע תר-אסתר בת-אביחיל דד מרדכי אשר לקח-לו לבת לבוא אל-המלך, לא בקשה דבר--כי אם את-אשר יאמר הגי סרים-המלך, שמר הנשים; ותהי אסתר נשאת חן, בעיני כל-ראייה. טז ותלקח אסתר אל-המלך אחשורוש, אל-בית מלכותו, בחדש העשירי, הוא-חדש טבת--בשנת-שבע, למלכותו. יז ויאהב המלך את-אסתר מכל-הנשים, ותשא-חן וחסד לפניו מכל-הבתולות; וישם כתר-מלכות בראשה, ומליכה תחת ושתי. יח ויעש

הפתעה! אסתר היא הזוכה בתחרות! עוד מטתה, והפעלם - לכבוד המלכה החדשה

ועם פלשונו: בשם המלך אחשורש נכתב, ונחתם בטבעת המלך. **י** ונשלוח ספרים ביד הרצים, אל-כל-מדינות המלך--להשמיד להרג ולאבד את-כל-היהודים מנער ועד-זקן טף ונשים ביום אחד, בשלושה עשר לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר; ושללם, לבזו. **יז** פתשגן הכתב, להנתן דת בכל-מדינה ומדינה, גלוי, לכל-העמים--להיות עתדים, ליום הזה. **יח** הרצים יצאו דחופים, ברבר המלך, והדת נתנה, בשושן הבירה; והמלך והמן ישבו לשתות, והעיר שושן נבוכה. (ס)

פרק ד

א ומרדכי, ידע את-כל-אשר נעשה, ויקרע מרדכי את-בגדיו, וילבש שק ואפר; ויצא בתוך העיר ויזעק ויעקה גדולה ומרה. **ב** ויבוא, עד לפני שער-המלך: כי אין לבוא אל-שער המלך, בלבוש שק. **ג** ובכל-מדינה ומדינה, מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע--אבל גדול ליהודים, וצום ובכי ומספד; שק ואפר יצע לרבים. **ד** ותבואינה (ותבואינה) נערות אסתר וסריסיה, ויגידו לה, ותתחלחל המלכה, מאד; ותשלח בגדים להלביש את-מרדכי, ולהסיר שקו מעליו--ולא קבל. **ה** ותקרא אסתר להתן מסריסי המלך, אשר העמיד לפניה, ותצוהו, על-מרדכי--לדעת מה-זה, ועל-מה-זה. **ו** ויצא התך, אל-מרדכי--אל-רחוב העיר, אשר לפני שער-המלך. **ז** ויגד-לו מרדכי, את כל-אשר קרהו; ואת פרשת הכסף, אשר אמר המן לשקול על-גני המלך ביהודיים (ביהודים)--לאבדם. **ח** ואת-פתשגן כתב-הדת אשר-נתן בשושן להשמידם, נתן לו--להראות את-אסתר ולהגיד לה; ולצוות עליה, לבוא אל-המלך להתחנן-לו ולבקש מלפניו--על-עמה. **ט** ויבוא, התך; ויגד לאסתר את דברי מרדכי. **י** ותאמר אסתר להתך, ותצוהו אל-מרדכי. **יא** כל-עבדי המלך ועם-מדינות המלך ידעים, אשר כל-איש ואשה אשר יבוא אל-המלך אל-החצר הפנימית אשר לא-יקרא אחת דתו להמית, לבד מאשר יושיט-לו המלך את-שרביט הזהב, וחייה; ואני, לא נקראתי לבוא אל-המלך--זה, שלוש יום. **יב** ויגידו למרדכי, את דברי אסתר. **יג** ויאמר מרדכי, להשיב אל-אסתר: אל-תדמי בנפשך, להמלט בית-המלך מכל-היהודים. **יד** כי אם-החדש תחרישי, בעת הזאת--רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחד, ואת ובית-אביך תאבדו; ומי יודע--אם-לעת כזאת, הגעת למלכות. **טו** ותאמר אסתר, להשיב אל-מרדכי. **טז** לך בנוס את-

הבטורה המרה עושה לה כנפיים - הלם בקרב יהודי הממלכה!

אסתר מתעלצת במצב - מרדכי דורש מאסתר להפעיל קשרים!

תגובת אסתר: הדבר כרוך בסכנת חיים!

תגובת מרדכי: עכשו או לעולם לא!

המלך משתה גדול, לכל-שריו ועבדיו--את, משתה אסתר; והנחה למדינות עשה, ויתן משאת ביד המלך. **יז** ובהקבץ בתולות, שנית; ומרדכי, ישב בשער-המלך. **יח** אין אסתר, מגדת מולדתה ואת-עמה, כאשר צוה עליה, מרדכי; ואת-מאמר מרדכי אסתר עשה, כאשר היתה באמנה אתו. (ס) **יט** בימים ההם, ומרדכי יושב בשער-המלך; קצף בגתן ותרש שני-סריסי המלך, משמרי הסף, ויבקשו לשלח יד, במלך אחשורש. **כ** ויודע הדבר למרדכי, ויגד לאסתר המלכה; ותאמר אסתר למלך, בשם מרדכי. **כא** ויבקש הדבר וימצא, ויתלו שניהם על-עץ; ויכתב, בספר דברי הימים--לפני המלך. (ס)

פרק ה

א אחר הדברים האלה, גדל המלך אחשורוש את-המן בן-המדתא האגגי--וינשאהו; וישם, את-בסאו, מעל, כל-השרים אשר אתו. **ב** וכל-עבדי המלך אשר-בשער המלך, כדעים ומשתחיים להמן--כי-כן, צוה-לו המלך; ומרדכי--לא יכרע, ולא ישתחוה. **ג** ויאמרו עבדי המלך, אשר-בשער המלך--למרדכי: מדוע אתה עושה את מצות המלך. **ד** ויהי, באמרם (כאמרם) אליו יום ויום, ולא שמע, אליהם; ויגידו להמן, לראות היעמדו דברי מרדכי--כי-הגיד להם, אשר-הוא יהודי. **ה** ורא המן--כי-אין מרדכי, כדע ומשתחוה לו; ויפלא המן, חמה. **ו** ויבו בעיניו, לשלח יד במרדכי לבדו--כי-הגידו לו, את-עם מרדכי; ויבקש המן, להשמיד את-כל-היהודים אשר בכל-מלכות אחשורוש--עם מרדכי. **ז** בחדש הראשון, הוא-חדש ניסן, בשנת שתים עשרה, למלך אחשורוש: הפיל פור הוא הגורל לפני המן, מיום ליום ומחדש לחדש שנים-עשר--הוא-חדש אדר. (ס) **ח** ויאמר המן, למלך אחשורוש--ישנו עם-אחד מפזר ומפזר בין העמים, בכל מדינות מלכותך; ודתיים שנות מכל-עם, ואת-דתי המלך אינם עשים, ולמלך אין-שוה, להניחם. **ט** אם-על-המלך טוב, יכתב לאבדם; ועשרת אלפים כפר-כסף, אשקול על-ידי עשי המלאכה, להביא, אל-גני המלך. **י** ויסר המלך את-טבעתו, מעל ידו; ויתנה, להמן בן-המדתא האגגי--צדד היהודים. **יא** ויאמר המלך להמן, הכסף נתון לך; והעם, לעשות בו כטוב בעיניך. **יב** ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון, בשלושה עשר יום בו, ויכתב בכל-אשר צוה המן אל אחשורוש--המלך ואל-הפחות אשר על-מדינה ומדינה ואל-שרי עם ועם, מדינה ומדינה ככתבה ועם

1010 התנקשות במלך - מרדכי מציל את המצב

לא נעים להכיר - המן

הרייטינג של המן עולה בגיבו המלך. מרדכי מסרב להשתחוו למהמו!

תירוץ נוח להפעלת תכנית חיסול על היהודים

לא קשה לשכנע את המלך באימוץ הפיתרון הסופי

אסתר
מתג'יט -
כולם צמים
ומתפללים
להצלחתה
במשמיה

אסתר ניצבת
מול המלך -
התמצא חן
בעיניו!

אתוורוט
שוב נטבה
בקסמה - "עד
תצי המלכות"
אסתר מזמינה
את המלך והמן
למשתה

מטאלתה
של אסתר
במשתה: תבואו
גם מחר...

המן זועם על
מרדכי ומזמין
עמוד תליה
גבוה

כל-היהודים הנמצאים בשושן, וצומו עלי ואל-
תאכלו ואל-תשתו שלשת ימים לילה ויום--
גם-אני ונערתי, אצום פן; ובכן אבוא אל-המלך,
אשר לא-כדת, וכאשר אבדת, אבדתי. וייעבה,
מרדכי, ויעש, ככל אשר-צויתה עליו אסתר.

פרק ה

א ויהי ביום השלישי, ותלבש אסתר מלכות,
ותעמד בחצר בית-המלך הפנימית, נכח בית
המלך; והמלך יושב על-פסא מלכותו, בבית
המלכות, נכח, פתח הבית. ב ויהי כראות המלך
את-אסתר המלכה, עמדת בחצר--נשאה
חן, בעיניו; ויושט המלך לאסתר, את-שרביט
הזהב אשר בידו, ותקרב אסתר, ותגע בראש
השרביט. ג ויאמר לה המלך, מה-לך אסתר
המלכה; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות, ונתן
לך. ד ותאמר אסתר, אם-על-המלך טוב--
יבוא המלך והמן היום, אל-המשתה אשר-
עשיתי לו. ה ויאמר המלך--מהרו את-המן,
לעשות את-דבר אסתר; ויבא המלך והמן,
אל-המשתה אשר-עשתה אסתר. ו ויאמר
המלך לאסתר במשתה היום, מה-שאלתך
וינתן לך; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות,
ותעש. ז ותען אסתר, ותאמר: שאלתי,
ובקשתי. ח אם-מצאתי חן בעיני המלך, ואם-
על-המלך טוב, לתת את-שאלתי, ולעשות
את-בקשתי--יבוא המלך והמן, אל-המשתה
אשר אעשה להם, ומחר אעשה, כדבר המלך.
ט ויצא המן ביום ההוא, שמח וטוב לב; וכראות
המן את-מרדכי בשער המלך, ולא-קם ולא-זע
ממנו--וימלא המן על-מרדכי, חמה. י ויתאפק
המן, ויבוא אל-ביתו; וישלח ויבא את-אהביו,
ואת-זרש אשתו. יא ויספר להם המן את-כבוד
עשרו, ורב בניו; ואת כל-אשר גדלו המלך
ואת אשר נשאו, על-השרים ועבדי המלך.

יב ויאמר המן--אף לא-הביאה אסתר המלכה
עם-המלך אל-המשתה אשר-עשתה, כי אם-
אותי; וגם-למחר אני קרוא-לה, עם-המלך.
יג וכל-זה, איננו שנה לי: בכל-עת, אשר אני
ראה את-מרדכי היהודי--יושב, בשער המלך.
יד ותאמר לו זרש אשתו וכל-אהביו, יעשו-עץ
גבה חמשים אמה, ובבקר אמר למלך ויתלו
את-מרדכי עליו, ובא-עם-המלך אל-המשתה
שמח; וייטב הדבר לפני המן, ויעש העץ. (ס)

פרק ו

א בלילה ההוא, נדדה שנת המלך; ויאמר,
להביא את-ספר הזכרונות דברי הימים, ויהיו
נקראים, לפני המלך. ב וימצא כתוב, אשר
הגיד מרדכי על-בגתנא ותרש שני סריסי
המלך--משמרי הסף; אשר בקשו לשלח יד,
במלך אחשוורוש. ג ויאמר המלך--מה-נעשה
יקר וגדולה למרדכי, על-זה; ויאמרו נערי
המלך, משרתיו, לא-נעשה עמו, דבר. ד ויאמר
המלך, מי בחצר; והמן בא, לחצר בית-המלך
החיצונה, לאמר למלך, לתלות את-מרדכי
על-העץ אשר-הכין לו. ה ויאמרו נערי המלך,
אליו--הנה המן, עמד בחצר; ויאמר המלך,
יבוא. ו ויבוא, המן, ויאמר לו המלך, מה-
לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו; ויאמר
המן, בלבו, למי יחפץ המלך לעשות יקר, יותר
ממני. ז ויאמר המן, אל-המלך: איש, אשר
המלך חפץ ביקרו. ח וביאו לבוש מלכות,
אשר לבש-בו המלך; וסוס, אשר רכב עליו
המלך, ואשר נתן בתר מלכות, בראשו. ט
ונתן הלבוש והסוס, על-יד-איש משדי המלך
הפרתמים, והלבישו את-האיש, אשר המלך
חפץ ביקרו; והרכיבוהו על-הסוס, ברחוב העיר,
וקראו לפניו, ככה יעשה לאיש אשר המלך
חפץ ביקרו. י ויאמר המלך להמן, מהר קח
את-הלבוש ואת-הסוס באשר דברת, ועשה--
כן למרדכי היהודי, היושב בשער המלך:
אל-תפל דבר, מכל אשר דברת. יא ויקח המן
את-הלבוש ואת-הסוס, וילבש את-מרדכי;
וירכיבוהו, ברחוב העיר, ויקרא לפניו, ככה
יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו. יב וישב
מרדכי, אל-שער המלך; והמן נדחף אל-ביתו,
אבל וחרפו ראש. יג ויספר המן לזרש אשתו,
ולכל-אהביו, את, כל-אשר קרהו; ויאמרו
לו חכמיו וזרש אשתו, אם מזרע היהודים
מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא-תוכל
לו--כי-נפול תפול, לפניו. יד עודם מדברים
עמו, וסריסי המלך הגיעו; ויבהלו להביא
את-המן, אל-המשתה אשר-עשתה אסתר.

המלך
לא מצליח
להרדם - ס'פור
לפני השינה...
האם לא
צ'יפרתי את
מרדכי על
שהציל אותי!?

המלך: "מה
לעשות באיש
אשר המלך
חפץ ביקרו?"
המן מסוכנע
שמדובר בו
ומפריז בגינוי
כבוד

פקודת המלך:
עשה כל זאת
למרדכי היהודי!

המן מגיע
לביתו מבויש
ומיד נקרא
למשתה

הידעת?

למה נתחפשים כפורים?

יש המסבירים שמקור המנהג להתחפש כפורים
מבוסס על המסופר במגילה שרבים מהצוררים
התחפשו ליהודים כדי להנצל מעונש.
כפורים אנו עוטים על פנינו מסיכות שלכאורה
מסתירות את פנינו, אולם במובן מסויים,
כיון שהאדם רגיל להקניף עצמו בהגנות,
בהרגלים וב"כיוזה" מסויימת, לכן דוקא מסכות
הכפורים מאפשרות לנו להשיל מעט את המסיכה
הנסוכה על פנינו להיות רגוע - אנו עצמינו,
ללא חשש מתגובת הסובבים וללא חשש
מתיוג ומשיוך הנובע
ממבט חיצוני

פרק ז

אסתר חושפת בפני המלך את תכניות המן

א ויבא המלך והמן, לשתיים עשר-אסתר המלכה. ב ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני, במשחה היון--מה-שאלתך אסתר המלכה, ותנתן לך; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות, ותעש. ג ותען אסתר המלכה, ותאמר--אם-מצאתי חן בעיניך המלך, ואם-על-המלך טוב: תנתן-לי נפשי בשאלתי, ועמי בבקשתי. ד כי נמכרנו אני ועמי, להשמיד להרוג ולאבד; ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו, החרשתי--כי אין הצד שנה, בנזק המלך. ה ויאמר המלך אחשורוש, ויאמר לאסתר המלכה: מי הוא זה ואי-זה הוא, אשר-מלאו לבו לעשות כן. ו ותאמר אסתר--איש צר ואויב, המן הרע הזה; והמן נבעת, מלפני המלך והמלכה. ז והמלך קם בחמתו, ממשחה היון, אל-גנת הביתן; והמן עמה לבקש על-נפשו מאסתר המלכה--כי ראה, כי-כלתה אליו הרעה מאת המלך. ח והמלך שב מגנת הביתן אל-בית משחה היון, והמן נפל על-המטה אשר אסתר עליה, ויאמר המלך, הגם לכבוש את-המלכה עמי בבית; הדבר, יצא מפי המלך, ופני המן, חפו. ט ויאמר חרבונה אחד מן-הסריסים לפני המלך, גם הנה-העץ אשר-עשה המן למרדכי אשר דבר-טוב על-המלך עמד בבית המן--גבה, חמשים אמה; ויאמר המלך, תלהו עליו. י ויתלו, את-המן, על-העץ, אשר-הכין למרדכי; וחמת המלך, שככה. (ס)

המלך לא מצליח להרע ופוקד תללות את המן

פרק ח

א ביום ההוא, נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה, את-בית המן, צרר היהודים (היהודים); ומרדכי, בא לפני המלך--כי-הגידה אסתר, מה הוא-לה. ב ויסר המלך את-טבעתו, אשר העביר מהמן, ויתנה, למרדכי; ותשם אסתר את-מרדכי, על-בית המן. (ס) ג ותוסף אסתר, ותדבר לפני המלך, ותפל, לפני רגליו; ותבך ותתחנן-לו, להעביר את-רעת המן האגגי, ואת מחשבתו, אשר חשב על-היהודים. ד ויושט המלך לאסתר, את שרבת הזהב; ותקם אסתר, ותעמד לפני המלך. ה ותאמר אם-על-המלך טוב ואם-מצאתי חן לפניו, וכשר הדבר לפני המלך, וטובה אני, בעיניו--יכתב להשיב את-הספרים, מחשבת המן בן-המדתא האגגי, אשר כתב לאבד את-היהודים, אשר בכל-מדינות המלך. ו כי איככה אוכל, וראיתי, ברעה, אשר-ימצא את-עמי; ואיככה אוכל וראיתי, באבדן מולדתי.

סוקופ: מרדכי היהודי הוא הדוד של המלכה

אסתר מתחננת למלך שיטל את הגזירה

המלך מאפשר למרדכי ואסתר להוציא פקודת חטאות

ס) ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה, ולמרדכי היהודי: הנה בית-המן נתתי לאסתר, ואתו תלו על-העץ--על אשר-שלח ידו, ביהודים (ביהודים). ח ואתם כתבו על-היהודים כטוב בעיניכם, בשם המלך, וחתמו, בטבעת המלך: כי-כתב אשר-נכתב בשם-המלך, ונחתום בטבעת המלך--אין להשיב. ט ויקראו ספרי-המלך בעת-ההיא בחדש השלישי הוא-חדש סיון, בשלושה ועשרים בו, ויכתב בכל-אשר-צוה מרדכי אל-היהודים ואל האחשדרפנים-והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד-בוש שבע ועשרים ומאה מדינה, מדינה ומדינה בכתבה ועם ועם פלשו; ואל-היהודים--בכתבם, וכלשונם. י ויכתב, בשם המלך אחשורוש, ויחתם, בטבעת המלך; וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש, האחשדרפנים--בני, הרמכים. יא אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל-עיר-ועיר, להקהל ולעמד על-נפשם--להשמיד ולהרג ולאבד את-כל-חיל עם ומדינה הצרים אתם, טף ונשים; ושללם, לבו. יב ביום אחד, בכל-מדינות המלך אחשורוש--בשלושה עשר לחדש שנים-עשר, הוא-חדש אדר. יג פתשן הכתב, להנתן דת בכל-מדינה ומדינה, גלוי, לכל-העמים; ולהיות היהודים (היהודים) עתודים (עתידים) ליום הזה, להנקם מאיביהם. יד הרצים רכבי הרכש, האחשדרפנים, יצאו מבהלים ורחופים, בדבר המלך; והדת נתנה, בשושן הבירה. (ס) טו ומרדכי יצא מלפני המלך, בלבוש מלכות תכלת וחור, ועטרת זהב גדולה, ותכריך בוץ וארגמן; והעיר שושן, צהלה ושמחה. טז ליהודים, היתה אורה ושמחה, וששן, ויקר. יז ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר, מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע, שמחה וששון ליהודים, משחה ויום טוב; ורבים מעמי הארץ, מתיהדים--כי-נפל פחד-היהודים, עליהם.

"ליהודים היתה אורה ושמחה..."

"ונהפוך הוא" - במקום השמחה היהודים... מלחמת נחמן ליהודים!

פרק ט

א ובשנים עשר חדש הוא-חדש אדר, בשלושה עשר יום בו, אשר הגיע דבר-המלך ודתו, להעשות: ביום, אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם, ונהפוך הוא, אשר ישלטו היהודים המה בשנאייהם. ב נקהלו היהודים בעריהם, בכל-מדינות המלך אחשורוש, לשלח יד, במבקשי רעתם; ואיש לא-עמד לפניהם, כי-נפל פחדם על-כל-העמים. ג וכל-שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות, ועשי המלאכה אשר למלך--מנשאים, את-היהודים: כי-נפל פחד-מרדכי, עליהם. ד

כי גדול מרדכי בבית המלך, ושמעו הולך בכל המדינות: כי האיש מרדכי, הולך וגדול. ויכו היהודים בכל איביהם, ממת-חרב והרג ואבדן; ויעשו בשנאייהם, פרצונם. ויבשושן הבידה, הרגו היהודים ואבד--חמש מאות, (ו) איש. (ס) פרשנדתא (ס) דלפון, (ס) אספתא. (ס) פודתא (ס) אדליא, (ס) ארדיתא. (ס) פרמשתא (ס) אדיסי, (ס) אדידי (ס) וזתא. (ס) בני המן בן-המדתא, צרר היהודים--הרגו; ובבזה--לא שלחו, את-ידם. יא ביום ההוא, בא מספר ההרגים בשושן הבידה--לפני המלך. יב ויאמר המלך לאסתר המלכה, בשושן הבידה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני-המן--בשאר מדינות המלך, מה עשוי; ומה-שאלתך וינתן לך, ומה-בקשתך עוד ותעש. יג ותאמר אסתר, אם-על-המלך טוב--ינתן גם-מחר ליהודים אשר בשושן, לעשות פדת היום; ואת עשרת בני-המן, יתלו על-העץ. יד ויאמר המלך להעשות כן, ותנתן דת בשושן; ואת עשרת בני-המן, תלו. טו ויקהלו היהודים (היהודים) אשר-בשושן, גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר, והרגו בשושן, שלש מאות איש; ובבזה--לא שלחו, את-ידם. טז ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על-נפשם, ונוח מאיביהם, והרוג בשנאייהם, חמשה ושבעים אלף; ובבזה--לא שלחו, את-ידם. יז ביום-שלושה עשר לחדש אדר; ונוח, בארבעה עשר בו, ועשה אתו, יום משתה ושמחה. יח והיהודיים (והיהודים) אשר-בשושן, נקהלו בשלושה עשר בו, ובארבעה עשר, בו; ונוח, בחמשה עשר בו, ועשה אתו, יום משתה ושמחה. יט על-כן היהודים הפרוים (הפרזים), הישבים בערי הפרזות--עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר, שמחה ומשתה ויום טוב; ומשלח מנות, איש לרעהו. כ ויכתב מרדכי את-הדברים האלה; וישלח ספרים אל-כל-היהודים, אשר בכל-מדינות המלך אחשוורוש--הקרובים, והרחוקים. כא לקים עליהם--להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר, ואת יום-חמשה עשר בו; בכל-שנה, ושנה. כב בימים, אשר-נחו בהם היהודים מאיביהם, והחדש אשר נהפך להם מגון לשמחה, ומאבל ליום טוב; לעשות אותם, ימי משתה ושמחה, ומשלח מנות איש לרעהו.

עשרת בני המן
חולכים בדרכי
אביהם...
לתליה

אסתר מבקשת
יום הארכה
למלחמה

קביעת תג,
מסתה ועמחה
לדורות

ומתנות לאבינים. כג וקבל היהודים, את אשר-החלו, לעשות; ואת אשר-כתב מרדכי אליהם. כד כי המן בן-המדתא האגגי, צרר כל-היהודים--חשב על-היהודים, לאבדם; והפל פור הוא הגורל, להמס ולאבדם. כה ובבאה, לפני המלך, אמר עם-הספר, ישוב מחשבתו הרעה אשר-חשב על-היהודים על-ראשו; ותלו אותו ואת-בניו, על-העץ. כו על-כן קראו לימים האלה פורים, על-שם הפור--על-כן, על-כל-דברי האגרת הזאת; ומה-ראו על-ככה, ומה הגיע אליהם. כז קימו וקבל (וקבלו) היהודים עליהם ועל-זרעם ועל כל-הנלוים עליהם, ולא יעבור--להיות עשים את שני הימים האלה, ככתבם וכזמנם: בכל-שנה, ושנה. כח והימים האלה נזכרים ונעשים בכל-דור ודור, משפחה ומשפחה, מדינה ומדינה, ועיר ועיר; וימי הפורים האלה, לא יעברו מתוך היהודים, וזכרם, לא-יסוף מזרעם. (ס) טט ותכתב אסתר המלכה בת-אביחיל, ומרדכי היהודי--את-כל-תקף: לקים, את אגרת הפרים הזאת--השנית. ל וישלח ספרים אל-כל-היהודים, אל-שבע ועשרים ומאה מדינה--מלכות, אחשוורוש: דברי שלום, ואמת. לא לקים את-ימי הפרים האלה בזמניהם, כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה, וכאשר קימו על-נפשם, ועל-זרעם: דברי הצומות, וזעקתם. לב ומאמר אסתר--קים, דברי הפרים האלה; ונכתב, בספר. (ס)

פרסום הנס
בתפוצה רחבה

סוף טוב
הכל טוב...

פרק י

א וישם המלך אחשרש (אחשוורוש) מס על-הארץ, ואיי הים. ב וכל-מעשה תקפו, וגבורתו, ופרשת גדלת מרדכי, אשר גדלו המלך--הלוא-הם פתובים, על-ספר דברי הימים, למלכי מדי ופרס. ג כי מרדכי היהודי, משנה למלך אחשוורוש, וגדול ליהודים, ורצוי לרב אחיו--דדש טוב לעמו, ודבר שלום לכל-זרעו. (ש)

הברכה שלאחר המגילה

ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם הרב את ריבנו, והדן את דיננו והנוקם את נקמתנו, והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו, והנפרע לנו מצרינו, ברוך אתה יי, הנפרע לעמו ישראל מכל צריהם, הא-ל המושיע

צְהַר

מבטיחה את עתידה היהודי של מדינת ישראל

+125,000

חתונה יהודית

מעל ל-125,000 חתנים וכלות שאינם דתיים בחרו בטקס נישואין הלכתי משמעותי במקום טקס אזרחי.

שורשים

מעל 63,000 עולים הוכיחו את יהדותם ובזכות זה שמרו על זהותם היהודית ועל חלקם בשרשרת הדורות.

+63,000

+220,000

+100

רבני קהילות

השתלמויות לרבני קהילה ולנשותיהם לקידום רבנות קהילתית מאירת פנים, מכילה, מקצוענית ומשתלבת במרחב בו היא פועלת.

חגים

מעל 220,000 משתתפים חוגגים עמנו במנייני תפילה בחגי ישראל בכל רחבי הארץ באווירה מאירת פנים ומכילה ומחזקים את הקשר עם המורשת.

200

כשרות

מערך כשרות בפריסה ארצית למעלה מ-10 מיליון מנות כשרות נוספות בשנה בבתי אוכל בישראל.

42

מועצת רבני צהר

פורום מרכזי לדין בנושאים מהותיים. החלטות המועצה משפיעות על עיצוב יחסי דת מדינה וחברה בישראל.

1,900

בר מצווה

ליווי והדרכה של בני מצווה ומשפחותיהם עם מדריכים של צהר לקראת טקס מרגש, ערכי ומלא משמעות.

בת מצווה

סדרת מפגשים אישיים וחוייתיים עם מדריכת בת מצווה של צהר, שמתכננת יחד עם הנערה לקראת מעבר משמעותי מילדות לבגרות.

פדיון הבן

עריכת הטקס הנדיר והמרגש של פדיון הבן עם כהנים מתנדבים של צהר.

+4,200

הסכמאהבה

הסכם קדם נישואין למניעת עגינות שמבוסס על ערכי שיוון וכבוד וזוכה להכרה הלכתית ומשפטית.

+1,100

מתנדבים

למעלה מ-1,100 מתנדבים המקדישים מזמנם היקר למען עם ישראל.

מרכז האתיקה

קידום התנהגות אתית-יהודית ציבורית ופרטית ברוח תורת ישראל.

חדשו!

קבלת שבת

קהילות משותפות של דתיים וחילונים מקבלות שבת מסורתית-ישראלית

צהר עד מאה ועשרים

ייעוץ הלכתי-אתי לחולה ולבני המשפחה. הקו החם מאויש ע"י צוות רבנים ואנשי מקצוע מתחום הרווחה, שיפגשו אתכם בכל מקום שתבחרו.

חדש!

היו שותפים באחדותה ובשמירת זהותה היהודית של מדינת ישראל | office@tzohar.org.il | טל': 077-7756565 | לתרומות 1800-071-414 | רח' המלאכה 9, לוד

